

יום ראשון לסדר וירא, ט' לחודש מרחשון תשס"ח לפ"ק – פה עיה"ק בית שמש תובכ"א

החיים והשלום וכל טוב פלה אל כבוד הרבנים הגאונים ואדמורי"ם שליט"א, כל אחד בשמו יבורך.

אחר דרישת שלום מעכתה"ר בכל האותות והכבוד, אבוא בזה בבקשת שאלה גדולה שנפלה לידי.

הנה אחר עשרה שנים שאני סופר סת"ם ב"ה, וכתבתי כבר סת"ם למאות אנשים, ויותר. ולפני זמן מה נתוודע לי שהקלפים שכתבתי עליהם, אין עליהם הכשר, ולא זו בלבד, רק שעל קלף מסוים מאותם הקלפים שכתבתי עליהם, יש על זה עדות שנעבד אצל מפעלי גוים בארה"ב בלי שום ישראל עומד על גביו, זאת אומרת שזה ממש פסול מעיקרו, ונכשלתי ל"ע בעון גדול ונורא להכשיל מאות אנשים, שהאמנתי להסופרים וסוחרים ולהחניות בלי שום תעודת הכשר על הקלפים, ובלי חותמת הכשר על כל חתיכת קלף, לכל הפחות כמו שיש על כל שאר תשמישי הקדושה כמו ציצית וכו', ומה זה גרוע מאכילה שצריך הכשר על כל דבר.

וכעת נודע לי, מה שעשרות אלפים אנשים יודעים מזמן, שחלק גדול מהתפילין והמזוזות והס"ת נכתבו על הקלפים שבאים מערבים מיריחו ומעזה, וגם כן שמעתי שישנם יותר מחצי מליון מפעלי הקלף של העכו"ם בכל העולם, ואחד סיפר לי שאחר ששמע ממה שכתבתי ולא האמין עשה חיפוש באתרי האינטרנט (קלף באנגלית: PARCHMENT), וראה בעליל לעיני כל העולם שיש יותר מחצי מיליון מפעלי קלף של עכו"ם.

א. יְנֵה ה' לידי אתמול בלילה במוצש"ק אחר תפלת ערבית בביהכ"נ, שדיברנו כמה חברים מבעיות של הקלפים בלי הכשר, ואברך אחד סופר סת"ם מספר לנו עובדא שהיה אצלו לפני שבועיים:

ערבי אחד ממכיריו, הציע לפניו, שיש לו למכור בזול, כמות של קלפים מוכנים לכתוב עליהם סת"ם, והאברך שאל אותו "מי עיבד אותם?" ענה לו הערבי, שערבים עיבדו אותם, אז ענה לו האברך "שאני לא יכול לקנותם", וב"ה שהאברך הזה הוא יר"ש שלא מוכר נשמתו בעד כמה פרוטות, וגם הוא יודע ההלכה שצריך להיות נעבד לשמה, ושצריך להיות מעורר בהמות וחיות טהורות וכו' – ולבסוף סיפר האברך, שהערבי אמר לו אחר כמה ימים, שסופרים אחרים קנו מאתו את הקלפים, ה"י – "הדברים מדברים מאליהם, ואבן מקיר תזעק".

וגם סופר אחד סיפר:

כשהיה בצרפת ולא היה לו קלף, הלך לחנות של עכו"ם, וקנה קלף טוב מאוד, וכתב על זה מזוזות, ה"י.

ובאמת לא שמעתי מעולם שצריך הכשר על קלף, על אף שהיה כתוב בקול קורא'ס ובעיתונים בארצה"ב ובארץ, אבל אבי הרה"צ רבי אשר יעקב בלום זצ"ל בנו של אא"ז הגה"ק מקאשוי צוקללה"ה, אסר לנו לקרות בעיתונים, ועל כן אינני יודע מה שכתוב בעיתונים, ובביהמ"ד שהתפללתי לא ראיתי שום קול קורא, רק מה שמלמדי הסת"ם שלי אמרו לי, זה מה שידעתי, ועל כן נכשלתי.

ועל פי שאלת כמה רבנים אמרו לי שהשאלה הזאת הוא כבר שאלה ישנה, וכבר כתבו עליו תשובות בשנת תשמ"ד, כשתפסו את סוחר הקלף... שעשה קלף אצל מפעלי עכו"ם בחו"ל, וכו', [רצו"פ המכתב], טילפנתי להרב אליעזר צבי זירקין שליט"א, וסיפר לי כל מה שהיה אז, ושהגה"צ דווארקיין זצ"ל, פסק לו שמה שכתב לפני שנודע השערורייה לא צריך על פי הלכה להחזיר המעות, כי היה לו עוד חזקת כשרות, אבל מה שכתב לאחר שתפסו אותו צריך להחזיר המעות. וכן סיפר לי סופר ששאל אז לא"א זקני הגה"ק זצ"ל, ופסק לו גם כן שאחר שנתוודע בעולם שיש רינון על סוחר הקלף, היה צריך לברר ולחקור עד מקום שידו מגעת, ומאז שנתוודע בוודאי צריך להחזיר המעות.

ושני הגאונים הנ"ל אמרו שזה רק על פי הלכה, אבל לצאת ידי שמים, אמרו שאם כשיחזרו המעות להקונים יקנו בזה הכסף תפילין חדשים כשרים לכתחילה, בוודאי שמצוה גדולה, אבל רק אם יש באפשרותם, ובוודאי אם יש להם בית שמחוייבים למכור הבית, כדי שיהודים כשרים יקנו להם תפילין כשרים, וג"כ פסקו שצריכים לפרסם הענין להקונים שלהם שהיה כאן שאלה גדולה על הקלף.

וכן כתב גם תשובה גדולה בשו"ת משנה הלכות מהגה"צ אב"ד אונגוואר שליט"א (חלק י' סי' קפ"ד) להרב אליעזר צבי זירקין שליט"א, עיי"ש.

ושאלתי לכמה רבנים, ופסקו לי כדי לצאת ידי שמים והבריות שהכשלתי אותם בסת"ם פסולים, לפרסם המכתבים האלו בכל העולם כולו, כדי שכולם ידעו שמה שכתבתי עד עכשיו היה בפסול, ושכל האנשים ידעו שצריכים לקנות להם תפילין ומזוזות חדשים, וכו', והראו לי ג' ספרים שערוריית הקלף, וקונטרס "מרכז שומרי סת"ם העולמי".

וזה נוסח המודעות שכתבתי ופרסמתי באלו העיתונים לעיני כל העולם: (1) "המודיע" ערב סוכות. (2) "המודיע" חוה"מ סוכות. (3) "יתד נאמן" ערב סוכות. (4) "יתד נאמן" ד' לך. (5) "המודיע-באנגלית" אחר סוכות. (6) "דער בלאט" ערב סוכות. (7) "די צייטונג" ערב סוכות. (8) "דער איד" ערב סוכות. (9) "דאס אידישע ליכט" פ' לך. (10) "עונג שבת" פ' לך.

מודעה להציל את הרבים ממכשול

ב"ה, י"ב תשרי שנת השמיטה תשס"ח לפ"ק

לאור שערוריית הקלף בחודש אלול תשס"ז לפ"ק, (שחלק קטן כטיפה מן הים מהשערורייה נתפרסם ע"י ידידי וידיד כל בית ישראל: "רב המקוואות" הגה"צ ר' נחום ראזענבערג שליט"א, בהאט-ליין שלו 2778-461-212-1) – **שיש איזה פאבריקע"ן של קלף, שתפסו אותם שעושים קלף לסת"ם אצל עכו"ם בלי עיבוד לשמה, והם פסולים לגמרי רח"ל. עשיתי שאלת חכם ושאלתי כמה רבנים מובהקים מארץ ישראל ומחו"ל, וכולם פה אחד ענו ואמרו שאני מחויב להחזיר הכסף, או לחזור ולכתוב בחנם על קלף עם הכשר, לכל אלו שכתבתי להם סת"ת/תפילין/מזוזות/ ומגילות, על קלפים האלו.**

ובזה אני פונה כאן לכל הקונים שלי בארצינו הקדושה ובחוץ לארץ שכתבתי להם סת"ם, שידעו שהסת"ם האלו יכול להיות שהם פסולים גמורים רח"ל, וימחלו נא לפנות אלי בטלפון ואני אשתדל בל"נ ובעז"ה להחזיר להם את הכסף של אלו הסת"ם, או לחזור ולכתוב להם בחנם על קלף כשר עם הכשר, ובינתיים לא ישתמשו כלל באלו הסת"ם ויגזזו אותם

כמאמר הכתוב אל תשכן באהלך עולה. ובוזה יצאתי ידי חובתי ואת נפשי הצלתי.

ב"ה, יום א' נה, כ"ה תשרי תשס"ח לפ"ק.

לאור שאלת רבים שקבלתי מאות טלפונים לאחר הפרסום הקודם בגליון י"ד תשרי תשס"ח לרגל שערוריית הקלף בחודש אלול תשס"ז לפ"ק.
רציתי להוסיף כמה נקודות חשובות:

[א] נתוודעתי שעשרות רבנים פוסקי דורינו (מביניהם: בד"ץ עדה החרדית, ובי"ד של הרב וואזנער שליט"א, ועשרות רבנים מארה"ב וכו') פסקו ופירסמו במודעות מיוחדות ונדפסו בעיתונים כבר בחודש טבת תשס"א לפ"ק "שאסור להשתמש בקלף בלי הכשר", ושכל הקונה סת"ם יזהר מאוד לבקש מהסופר שיכתוב אך ורק על קלף עם הכשר, עיי"ש.

[ב] רבנים חשובים התקשרו אלי וחיזקו אותי מאוד. ואחד מן הרבנים סיפר לי כשהרבנים והעסקנים עשו אסיפה עם רבנים גדולים פוסקי הדור וצ"ל ולהבחל"ה בא"י ובארצה"ב בשנת תשנ"ד, לתקן תיקונים גדולים בענין סת"ם, וכבר היה להם חתימות מרוב הרבנים. ובשבאו לכ"ק אאזהגה"ק מקאשוי זי"ע, לבקש חתימתו ענה להם "העיקר חסר מן הספר", עם איז אנרויסע זאך וואס איר טוהט און איך בין גרייט צו חתמנ'ן, אבער נאר בתנאי אז עם זאל זיין א הכשר אויף דעם קלף! נדבר גדול מה שאתם עושים, והנני מוכן לחתום, אבל רק בתנאי שייהיה הכשר על הקלף] ובשביל שלא היה אז הכשר על הקלף נתבטל כל הענין.

[ג] אחר השערורייה פניתי להמלמד שלימד אותי סת"ם (בשכר) שהדריך אותי לכתוב על קלפים מסויימים בלי הכשר, מפני שהם טובים ונוחים מאוד לכתובה. ופנינו לפוסק גדול על מי מוטל האחריות לשלם על הסת"ם שכתבתי על קלף בלי הכשר, ופסק שעל שנינו ביחד מוטל האחריות לשלם, (ולא זאת בלבד אלא שהסוחרים המוכרים קלף בלי הכשר ג"כ צריכין לשלם), והפוסק הנ"ל גם הוציא מארון הספרים שלו והראה לנו 6 קונטרסים ועשרות מודעות בענין "סופר סת"ם אסור לכתוב על קלף בלי הכשר" וביניהם קול קורא ישן לפני מאה שנה בחתימת 86 רבנים שאסור לכתוב על קלף בלי הכשר. והמלמד נודעזע מאוד שלא ידע כלל מכל זה, והציע לי שהוא מוכן לעזור לשלם להקונים שלי.

הק' שמואל נתנאל בלום נכד לאא"ז הגה"ק מקאשוי וצוקללה"ה
סופר סת"ם פה עיה"ק בית שמש ת"ו (מלפנים בקרית יואל ניו יארק)
011-9722-991-0591 (הטל. הזה אך ורק להקונים שלי)
נ.ב. המעוניינים יפנו לוועד כשרות הקלף: 011-97254-8436784

עד כאן המודעות שפרסמתי!

עוד שמעתי:

בשנת תשמ"ד כשהייתה השערורייה הגדולה שתפסו סוחר גדול שעשה קלף בלי שישראל עוצ"ג, ורבנים גדולים עוררו בקונטרסים ושלחו אותם לכל הרבנים, והעבירו

את הקו' לכ"ק הגה"ק מקלויזנבורג זי"ע, שהיה כמה שעות אחר ניתוח, והתחיל לבכות, ואמר אני הייתי צריך להפוך כל העולם, אוי וויי מי יודע כמה שנים שישראל קדושים משתמשים בסת"ם פסולים? אבל אין לי כוח, ואני מבקש ממכם שתלכו למפעלים לברר מה הולך שם? [הגבאי הלך למפעלים ומצא שיש בעיות גדולות], ותלכו לכל הרבנים הגדולים בארצינו הק' ובחו"ל שירעישו עולם ומלואו, שיתחילו לעשות קלף עם הכשר!

הגבאי שלו בן דוד ני"ו מספר, שהלכו אז לרבנים הגדולים בחו"ל, ואמרו שזה שייך לרבני א"י, כי הסוחר גר בא"י, והרבנים בא"י אמרו שזה שייך לרבני חו"ל שעושים שם הקלף, וביני לביני עברו עוד 20 שנה עד שהתחילו להתעורר לעשות הכשר על קלף.

ומה שכואב לי ביותר, שהנה הרבנים האלו שפסקו לי, פסקו לעוד סופרים, וסיפרו לי שאחר שנודע להסוחרים מי הם הרבנים הפוסקים כך, איימו עליהם שלא יפסקו "שאסור לכתוב על קלף שלהם", ושאלתי להם, למה מאיימים עליהם, ואמרו לי היות ונתגלה שאצל כל מפעלי הגוים אפשר לקבל קלפים כאלו בשבעים וחמש אחוז (75%) יותר בזול, לכן, זה ביזנעס גדול כזה, שישנם כהיום 17 מליון יהודים בכל העולם כן ירבו וכן יסיפו ככוכבי השמים לרוב, וצריכים כל כך הרבה סחורה, וזה מיליונערסקע ביזנעס לאלו הקונים ישר מן הגוים.

ונזכרתי בסיפור הנורא בהאחים מקראקא, איך שהאכילו את אחבנ"י לערך 30 שנה בבשר נבילה וטריפה, בעירו של בעל מגלה עמוקות זצ"ל, ונתנו הרבה צדקה לכל העיר וכו', והסיפור ידוע, לכן לא אאריך בזה. - וכמו כן הוא בקלף, האמת שיש להם כאן מפעלים קטנים, שנותנים רשות לכל אחד ליכנס, ואומרים בואו ונראה לכם מה שאני עושה, הלא הכל פתוח, ובאמת יש להם מחסנים גדולים באפרת או בתל אביב וכו' מה שמאחסנים הקלפים ישר מן הערבים וכו' כידוע - ויש גם מפעלים כאלה שאינם מרשים ליכנס, בשביל שיראים שיקפחו אותם פרנסתם כשיראו הסודות שלהם בענין תעשיית הקלף - ובאמת הם יראים שיתפסו אותם במצודתם, וד"ל.

נ"ב. וכן הדבר במפעלי הקלפים המהודרים בברוקלין, אפילו שאומרים שיש להם כל החומרות של עבודת יד וכו'.

והס"מ יושב בראש, ומנהיג את כולנו, כמו שכתב מרן בעל שו"ת חתם סופר זי"ע (שו"ת חת"ס ח"א או"ח סימן ר"ה), המלך זקן וכסיל הידוע בזקנותו, יושב לו על כסא של ג' רגלים, (א) חזנים שיוליכו כל תפלות ישראל אל מחוץ למחנה כקדשים פסולין. (ב) שוחטים שיאכילו כל הקהלה נבילות וטריפות. (ג) סופרי סת"ם שיופסלו כל תפילין ומזוזות על ידם, ודי לו למלך זקן בזה.

ובענין נאמנות לסוחרים ולסופרים!!!

עיין באריכות בשו"ת חתם סופר או"ח סימן ו' - זה לשונו שם בתחלת התשובה:

זה לי איזה שבועות היה כאן איש א' מק"ק יערסלב, ובידו ציצית שזורים יפים מאוד, והעיד לי שהמה מנופצים לשמה, ואע"ג שיש לי בתוך ביתי הרבה כפול שמונה ומנופצים לשמה העשוי פה על פי כשרים, מכל מקום לקחתי ממנו להיותם יותר יפים, ואחר כך הראה לי עשרים כשר מעירו, ובאמת מה יושענו זה, אטו אדיסקי' ניקום ונסמוך, ומי יעיד על החתימה, ואי חשוד למכור ולהכשיל, חשוד נמי לזיפא, ועוד אפשר שעל ידי עשרים זה שנתנו לו פעם אחת, ימכור אלף פעמים וכו'.

עיי"ש אריכות התשובה שדן בזה, ולבסוף מסיק שם:

ובכל זאת אני אומר אולי צדקו דברי הבחור המעיד שמחיתי בהם לקנות ציצית מארחי ופרחי, כי לאו כל אנפי' שוין, וידוע דאית בהני גברי מיעוט המצוי מאוד דלא עדיפי מחנוני דשורי', עיי"ש.

מזה אנו רואים שאי אפשר לסמוך על בעלי מפעלי הקלף שאומרים שהם עושים הכל כאן באר"י רק בעובדים יהודים, שבמקום זה שהם עושים פה כמות של כך וכך יריעות, עושים כנגדו בחו"ל (או במחסנים בא"י) ע"י עכו"ם אלף פעמים ככה, שקונים אותם בשבעים וחמש אחוז (75%) יותר בזול, ומוכרים אותם בחזקת מהדריין מן המהדריין.

עיין עוד בספה"ק באר מים חיים פרשת חיי שרה ז"ל:

מה שאין כן בבני עמנו בדורותינו היום עושים ההיפוך אשר אם יבוא אחד ובידו סכין לשחוט ויאמר כי הוא שוחט ובודק ומומחה יאמינו בכל שהוא ולא ישאלו ויחקור וידרוש עליו כל כך ויאמר מן הסתם כל המצויין אצל שחיטה מומחין הם, וכמו כן אם אחד יביא יין וחלב או דג וכדומה מדברים הנמצאים בהם חשש איסור, או אם יתנו לפניו דברים הצריכים בדיקה מתולעים כמו חומץ וקטניות והדומה להם יאמר מן הסתם יהודי מוחזק בכשרות הוא ואינו חשוד להאכיל דבר שאינו ראוי לאכול. ולא כן יעשה אם יבוא אחד ללות מאתו מעות או שאר דבר חפץ לא יאמין לו כפשוטו בשום אופן עד אשר ידרוש ויחקור וישאל היטב עליו מי הוא זה ואיזה הוא ואם נאמן הוא או אינו כל כך ויצטרף כל הספיקות למען לא יתן לו ואם כבר ירצה ליתן יעמיד עליו עדים ויכתב בספר וחתום ויפחד וירעד עד כלות הזמן אולי לא ישלם לו, והכל כי זה הוא העיקר בעיניו בכל עבודתו שעובד בעולם הזה. ולזה, על זה יתן כל לבו ונפשו ועיניו שלא לבוא לידי מכשול מיראתו ופחדו, מה שאין כן במצוות ה' שלטפל נחשב בעיניו ואם לא יהיה כל כך על צד היותר טוב מה יהיה בזה כיון שלא זה הוא עיקר עבודתו.

ובספר "מי יאכילנו בשר", ובספר "אבן מקיר תזעק" מובא מעשה נורא מהגה"ק מסאטמאר בעל דברי יואל זי"ע:

סיפור הזה סיפר הגה"צ מקאפיש זצ"ל ברבים, כשלמד בבית המדרש בסאטמאר מסכת כתובות לאנשים זקנים, מעשה שהיה כך היה:

בשעתו תפסו את ר' יצחק לעיווי נ"י שהיה בעל מפעל גדול של בשר ונקניקים, ואגריקולטור דעפארטמענט בארה"ב תפסו אותו שהביא בשר טרף מארגנטינא, וזה היה נגד החוק, והכניסו אותו לבית הסוהר, ובקשו \$150.000 להוציא אותו.

והשליחים שלו הלכו להגה"ק מסאטמאר זי"ע, וסיפרו לו שמבקרי המדינה (אינספקטאר"ס) תפסו במפעל שלו עכברים, וזה נגד החוק, וצריכים \$150.000 להוציא אותו.

הלאנדסבורגער רב זצ"ל, הלך להגה"ק הנ"ל לשאול אותו שאלה כזאת? האם קצב (בוטשע"ר) של בשר נאמן בלי השגחה? והאם יצחק לעיווי שהוא איש חשוב מאוד האם הוא נאמן בלי השגחה? שעל הסאלאמי שלו כתוב: "יצחק לעיווי מסאטמאר", האם זה מספיק לסמוך עליו?

הרבי ענה לו, אם אני הייתי קצב (בוטשע"ר) "מוכר בשר" לא הייתי נאמן רק עם משגיח טוב, כי הייתי מאכיל לכל ישראל רק נבילות וטריפות, ולא בשר כשר!

הלאנדסבורגער רב נחרד מאוד ושאל אותו: "איך הרבי אומר דברים כאלו?"

הרבי עונה לו! אתה מאמין בחז"ל הקדושים?

הלא זה מאמר חז"ל "כשר שבטבחים שותפו של עמלק" (קידושין פב.), ומה אתה רוצה משותף של עמלק שיתן לך בשר כשר? ואם אני שותפו, אני עושה כל מה שהוא רוצה!

וגם שמעתי מרב אחד מבני ברק תו"ב:

משגיח ראשי אצל הרב לנדא זצ"ל רב בני ברק, אחר הרבה שנים עזב ההשגחה, ופתח לו מפעל לעצמו, וביקש לו הכשר על המפעל, וענה לו הרב לנדא זצ"ל: "אם תקח משגיח תמיד, אז אתן לך הכשר", ושאל את הרב לנדא זצ"ל: "הלא אני בעצמי הייתי המשגיח הראשי שלכם כל אותן השנים וסמכתם עלי, ומדוע פתאום נאבד כל הנאמנות שלי?" ענה לו הרב לנדא זצ"ל: "עד עכשיו היית רק משגיח ולא בעל מפעל ולא היה לך שום אינטרסים של ביוזנע"ס, אבל עכשיו שיש לך מפעל בעצמך, כבר אין אתה מהימן, מפני שברגע שאדם יש לו אינטרסים של ביוזנע"ס, הוא לא מהימן, אפילו כגובה ארזים גובהו!"

ועכשיו איך יש באמת נאמנות להסופר? אם כל יריעה של קלף שקונה אצל ישראל עולה \$60-80 - והוא יכול לקנות את זה בעד \$17 באתרים אצל הגוים, הלא הוא סכום גדול מאוד כשכותב ס"ת, ועולה לו \$5000 ואצל מפעלי הגוים זה עולה \$1000, האם הסופר נאמן?

בפרט שהרבה סופרים אחר שראו המודעות שלי, סיפרו לי, שכתבו הרבה ס"ת ואין להם קבלה כלל, והרבה סופרים אפילו מאותם שיש להם כבר קבלה, צוחקים על כל ענין הכשרות וההשגחה של הקלף, ואמרים לי יכולים לקנות אצל הגוים, הכל אותו הקלף, רק צריך לברר אם הקלף של בהמות טהורות בזה אתה צודק.

ובענין סופרי סת"ם שאינם הגונים, כתב החת"ס (ח"י סימן פ"ג) לאחד הרבנים בני דורו, שהסופרים בזמנם אינם בקיאים בנושא ועל ידי כן מכשילים את הרבים. וישנם מאות יהודים חרדים אשר לא הניחו מעולם תפילין כשרים והרבנים מתעלמים מכך. גם בעל הקסת סופר כותב כגון זה בשם בעל משנת חכמים.

ובספר תפילין ומזוזות כהלכתן דף 50-51 (יו"ל ע"י משמרת סת"ם תשמ"ח):

תוצאותיה של כתיבת סת"ם משתרעות על פני שנים ארוכות ולעתים על פני דורות! אם הסופר כותב כתב כשר, מתווספות לו זכויות בכל עת שמקיימים מצוות עם תשמישי הקדושה שהוא כתב.

בהכשלו ח"ו הוא גורם לריבוי עוונות. וכך כותב רבינו משה חגיז בספרו "משנת חכמים בסימן רכ"ח:

"עונש גדול שמור לו ולזרעו אחריו, דכל זמן שאותו ס"ת קיים או אותם תפילין קיימים או אותה מזוזה קיימת, אותם שמברכין בהם מברכים לבטלה ונכשלין על ידו. ואותם הבתים עומדים בלי שמירה וחלילה יבוא המשחית אל בתייהם ח"ו. והסופר שהקל בכתיבתן שלא בקדושה וכוונה ויראה, הוא הגרמא בנויקין".

גם בספר "מלאכת שמים" (כלל א' סעיף א') מתייחס בחומרה רבה לענין זה:

"על ידי חסרון ידיעתם וגם שאינם מומחים במלאכתם, אין שיעור לקלקולם. מבטלים את הקונים תפילין מידם בכל יום משמונה מצוות עשה, גורמים להם לברך ברכה לבטלה ולקרות קריאת שמע בלא תפילין, ומבטלים המעלות הרמות הנקנות על ידי מצות תפילין. דדוקא תפילין כשרים שנכתבו ונעשו ככל אשר נצטוינו בתורתנו הקדושה המה פועלות גדולות כאלה בסגולת חמדתם, לא תפילין פסולין שהם אינם תפילין כלל.

מלבד האחריות כלפי מצוות שבין אדם למקום, קיימת לכשרות התפילין והמזוזות גם השלכה למצוות שבין אדם לחבירו והיא: איסור גזל.

הקונה המשלם מכספו תשמישי הקדושה מבקש לקבל תפילין או מזוזות כשרות ללא פקפוק, כאשר הוא מקבל, בלא ידיעתו, תפילין או מזוזות פסולות או מפקפקות בכשרותן, עובר המוכר על איסורי גזל והונאה החמורים.

סופר או מוכר המוציאים מתחת ידם במשך שנים תפילין ומזוזות פסולים אינם יודעים בדרך כלל מי הם האנשים שרכשו מהם. כאשר לא מכירים ואין אפשרות לבקש מחילה, כמעט ונמנעת דרך התשובה ר"ל.

"עבירות שבין אדם לחבירו, אין יום הכיפורים מכפר עד שירצה את חבירו".

עוד שם בס' תפילין ומזוזות כהלכתן בעמוד הנ"ל:

במטרה להמחיש את דרגת האחריות הגדולה שאליה הגיעו סופרים צדיקים בדורות שעברו, נספר על מקרה שאירה בירושלים במאה הקודמת.

המקרה מסופר על אחד מסופרי הסת"ם הצדיקים שהיו בירושלים שבין החומות בתקופתו של רבי שמואל סלנט זצ"ל. אחד מהאנשים שרכשו אצלו תפילין, מסר את תפיליו לבדיקה כשנתיים לאחר הרחישה והוברר שהתפילין היו פסולות מעיקרן. הקונה שבתפיליו התגלה הפסול הראה לסופר את הפסול ואמר לו: "אלו התפילין שכתבת".

כאשר הסופר הבחין בפסול הוא צנח ארצה מרוב בהלה ואיבד את הכרתו. רק לאחר עמל רב וממושך הצליחו הנוכחים לעורר אותו מעלפונו.

כאשר הסופר התעורר מהעלפון הוא פנה לקונה בקול מלא זעזוע וצער ואמר לו:

"ברצוני לומר לך שלשה דברים:

ראשית: הנחת במשך שנתיים תפילין פסולות וחסרה לך מצוות תפילין לכן, הנני מעביר לך את הזכות הרוחנית של הנחת תפילין שיש לי מכל אותן שתי השנים.

שנית: הנני מחזיר לך עכשיו את המעות מלוא הסכום של התפילין שקנית ממני.

שלישית: אם אירעה תקלה כה חמורה על ידי, משמע שאיני ראוי להיות סופר סת"ם, ולכן מעתה והלאה הנני מפסיק לכתוב ספרי תורה תפילין ומזוזות עד עולם".

לא היה בכוחה של הדלות ששררה באותן שנים בירושלים, לא הועילו הפצרות כל בני המשפחה והידידים ולא הועילו תחנוניהם של הילדים הרכים המבקשים לחם - אותו סופר נטש לחלוטין את מלאכת כתיבת סת"ם.

ראוי שסיפור זה ודומיו יעמדו לנגד עיניהם של סופרי הסת"ם בימינו. חרדת הקודש ורגש האחריות שליוו את מעשיהם של סופרי הסת"ם בימים עברו, מסוגלים ללמדנו רבות.

עכ"ל ספר "תפילין ומזוזות כהלכתן".

וכעת נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי:

כי אחר שפירסמתי המודעות, ועשרות קונים טלפנו אלי, ואמרתי להם שאני מוכן ומזומן להחזיר להם המעות. ופלא גדול, שכמה מהקונים אמרו לי שאינם רוצים לקחת המעות בחזרה, ושאלתי אותם למה? הלא כך פסקו לי הרבנים: ענו לי, ראשית הם יודעים שאין לי כסף להחזיר, ועל כן ימשיכו להשתמש באותם הסת"ם שכתבתי להם, על אף שאני אומר להם שזה פסול לפי דעתי ולפי דעת הרה"ג שליט"א.

ולכן באתי בזה אל מעלת כתה"ר שליט"א שיכתוב לי בירור על ב' דברים הנוגעים לי בפרטיות, ובכלליות לכל העולם כי כל ישראל ערבים זה לזה וצריכים לפרסם אותם ברבים שכל הקונה סת"ם ידע מה שצריך לבקש כדי שלא יבשל:

א. שספרי תורה, תפילין, מזוזות, ומגילות, שכתובים על קלף בלי הכשר עם חותמת מהרב המכשיר על כל חתיכת קלף, פסולים וצריכים גניזה, כמו כשסופר כותב בלי קבלה שהסת"ם שלו פסולים.

בספר "תפילין ומזוזות כהלכתן" הנ"ל בעמוד 53:

גדולי תורה רבים לאורך הדורות הדגישו מאד את חשיבות כתב הקבלה, ואסרו על סופרים לכתוב ללא רשות בית דין הכלולה בכתב זה.

וכך כותב רבינו שמואל אבוהב אב"ד ונציה בספר הזכרונות בזכרון ט':

"שלא יהא אדם רשאי לכתוב כתב, כדי לצאת בו אדם ידי חובת ספרים תפילין ומזוזות ומגילות, עד שיטול רשות מבית דין שבדקוהו בתחילה פעמים הרבה, לראות אם הוא בקי בדינים, כי רבים הם, וצריכים הסופרים לכולם.

ושואלין ממנו שאלות בענין תיקון והגהת הטעיות שלא יבוא לידי חק תוכות... וכשימצאו אותו בקי בדינים, עונה על הן הן ועל לאו לאו, יבדקוהו במעשה הכתיבה... ואם זה וזה יוכשר והוא אדם כשר והגון לכתבי הקודש ולסמוך על נאמנותו, מכריזין עליו בבתי כנסיות לסופר מהיר בתורת ה'".

"ובין כך ובין כך טוב וישר, כדי שיהיה חרד לדבר ה', שלפעמים בפתע פתאום יבדקו הכתיבה אשר הוא עושה, לראות האם הוא הולך ומתחזק בכל דקדוקיה ותנאיה, גם ישאלוהו על הלכותיה".

"וכל כתבי הקודש שיצאו מתחת איזה סופר שיהיה, קטן או גדול, קודם נטילת רשות מבית דין, הרי הוא מעבשיו נידון בפסול, אף על פי שיחא עשוי ככל תיקוני חז"ל, ואין לו תקנה עולמית אלא לחוציאו לגניזה".

וכן הבא מעיר לעיר ותפילין ומזוזות בידו למכור, לא יקנה אדם ממנו, עד שיתנו לו רשות מבית דין".

ג. בענין הסת"ם שנכתבו עד עכשיו על קלפים בלי הכשר, ראיתי בספר "שו"ת שבט הלוי" ח"ה סי' ד' "שהעיקר כדעת הפוסקים, דלא מועיל רוב של סתו"ם כשרים נגד מיעוט הפסול, אם אינו ניכר למצוא אותו, וכמש"כ ג"כ בתשובת חת"ס", עיי"ש. - ואולי עכשיו נשתנה כל זה, כי אם יכולים בזמנינו לקנות קלף בחצי מיליון של מפעלי וסוחרי קלף של עכו"ם מעורות של כל מיני בהמות וחיות ועופות וכו' שישנם בעולם (ובעוד שנה יהיה כבר כפול שמונה), על כן לא נשאר לנו קלף כשר רק אולי אחד

מרבוא מאחוז אחד, וגם על זה צריכין לסייעתא דשמיא מרובים שיהיו כשרין בתכלית.

ב. שהקונים שלוקחים סת"ם הכתובים על קלף שאינו רואה בכתב תעודת ההכשר של הרב המכשיר, עם חותמת על כל התיכת קלף, הרי הוא מניח מעותיו על קרן הצבי, והסת"ם שלו פסולים, כי כל הסופרים אומרים להקונים שלהם שהקלף טוב וכשר, כך סיפרו עשרות סופרים חברים שלי.

ג. עוד סיפרו לי שהם כתבו כבר שנים ספרי תורה תפילין ומזוזות ואין להם שום קבלה, ונודעזעתי מזה מאוד, איך שמלאכת שמים כל כך בשפל המצב אחרי שישנו כבר משמרת סת"ם, ואף על פי כן ישנם עוד מאות ואולי אלפים סופרים שכותבים בלי קבלה. על כן צריך הקונה שיראה את כתב הקבלה של הסופר (שעדיין בתוקפו).

ד. שהקונה יראה את תעודת ההכשר של הרב המכשיר על הקלף, עם חותמת ההכשר על כל התיכת קלף, ויראה את הקבלה (רעס"ט) מסוחר הקלף.

ה. ואם קונה הרבה, כמו הרבה תפילין ומזוזות, שידבר עם הסוחר שיש לו הכשר אם הסופר קנה אצלו את הקלף, או יותר טוב שהקונה ספר תורה יקנה לבד הקלף או ישלם להסוחר לבד ולא להסופר, כי יכול להכשל, כמו שסיפרו לי הסופרים, והם צוחקים על הקונים האלו, ומבטיחים להם שעושים הכל על צד היותר טוב.

ו. הסוחר קלף לסת"ם צריך כתב הכשר, ובכתב הכשר יהיה כתוב: שכל הקלף שהוא מוכר, הוא אך ורק בהכשר זה או זה, ושאינ מוכר שום קלף בלי הכשר, ובכתב יהיה כתוב הכל אשר לכל בדיוק מה שמותר לו למכור, ועל איזה מיני קלף הוא נותן ההכשר, כמו עבודת מכונה, או רק עבודת יד, וכל דבר באיזה הכשר.

ז. ופעם בשבוע שיכנס מבקר ראשי שיודע ומבין בקלפים, שיבדוק את נאמנותו של הסוחר.

ח. אם כשרות הבדיקה עולה כסף, יש עצות שכל יהודי ישלם לכל קלף עוד \$2 וכו'.

ט. אם תופסים את הסוחר שעבר על התקנות של הרב המכשיר ומכר קלף בלי הכשר, אבד נאמנותו לגמרי, כמו קצב שהאכיל נבילות טריפות לישראל, ועוד חמור מזה כי סת"ם יותר חמור מכשרות, כמבואר בקסת הסופר מפרי מגדים.

י. עוד צריך להיות תנאי להרבנים נותני הקבלה, שאם יתפסו את הסופר רק פעם אחת שכתב על קלף בלי הכשר יקחו ממנו את הקבלה, ויפרסמו את זה ברבים, שאין לו כתב קבלה.

יא. שיתקנו תקנה שמפעם לפעם יפרסמו ברכים בבתי כנסיות ובעיתונים וכו', רשימה מכל אלו מפעלי וסוחרי הקלף שיש להם תעודת הכשר בתוקף ושמו של הרב המכשיר – ומכלל הן אתה שומע לאו, שכל מפעלי וסוחרי הקלפים שלא נכללו ברשימה הזה, יזהרו מלקנותם, כמו שנוהרין שלא לקנות בשר אצל קצב המוכר בשר בלי הכשר.

יב. וראיתי בספר "שו"ת שבט הלוי" (נשכח ממני באיזה מקום) תקנות גדולות בענין קבלה לסופרי סת"ם.

יג. גם ראיתי בספר "תורת הלוי" בפרק ג', וב"שו"ת שבט הלוי" חלק י' סימן קע"ג וקע"ד בענין השגחה על הקלף.

יד. והיות שיש כבר כפי ששמעתי 10 מפעלי קלף בארצינו הקדושה שיש להם הכשר, יותר קל לתקן הענין שישראל קדושים יקנו סת"ם רק על קלף עם הכשר, כתוב וחתום בחתימת הרב המכשיר, וחותמת על כל חתיכת קלף, ורק שההכשר בכתב ולא בעל פה, כי פתי יאמין לכל דבר, ואם לא רואים את ההכשר בכתב, אין יודעים למי החותמת ולמי הפסולים.

טו. וגם דבר נחוץ לתקן, שכמו שסופרי סת"ם צריכין קבלה, ככה יהיה גם בסוחרי סת"ם שיהיה להם משגיח תמידי עם תעודת הכשר, ועל כל דבר שמוכרים יהיה עליו חותמת של המשגיח.

ועכשיו יש לי שאלה בפרטיות לכתה"ר שליט"א:

לפי המודעות הנ"ל שפרסמתי, יברר לי כתה"ר, שהסת"ם שכתבתי על אלו הקלפים שתפסו אותם ואבדו חזקתם, שהקונים שלי מחויבים לגנוז אלו הסת"ם ולכתוב להם מחדש על קלף עם הכשר.

נ"ב. אחר ששמעתי שהרבה סופרים קנו קלף מערביים ובאתרים, ולא חשבו בכלל שזה שאלה - דוקר בלבי שאלה גדולה: איך יש נאמנות לסופר שהוא קונה את הקלף מסוחר שיש לו השגחה? הלא הוא יכול לעשות כמו שהקצב (בוטשע"ר) ממאנסי עשה, [וכמו שתפסו עוד 7 קצבים (בוטשע"ר) כאלו עם השגחתם של הרבנים הגדולים בברוקלין, רק הרבנים שתקו את הענין, אחר שהיה כבר מפורסם בקול מבשר, ואכמ"ל].

ואסיים בברכת הדיוט, שיה"ר שלא נכשל בדבר הלכה, בפרט כשעוסקים בצרכי ציבור באמונה, שיש על זה כבר ברכה מחז"ל "כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו".

השי"ת ישפיע לכם ממרומים אריכות ימים ושנים טובים שתזכו עוד רבות בשנים להרביץ תורה בישראל, ולנהל עדתכם על מי מנוחות, ותתברכו בבני חיי ומזוני רויחי וסייעתא דשמיא, ובזכות הרמת קרן הסת"ם, נזכה לקבל פני מלך המשיח בב"א.

הק' ש'מואל נ'תאל בלום - סופר סת"ם

בלאאמור הרד"צ רבי אשר יעקב זצ"ל

בן לכה"ק א"י הגה"ק מקאשוי זצוקלה"ה

רחוב ר' אלעזר 41/20 - רמת בית שמש 99085

02-991-0591

וועד העולמי לקיום

מצות סת"ם

מודעה רבה דאורייתא!

שובו שובו בית ישראל!

חודש אדר ב' שנת תשד"ס לפ"ק
פה פלעטבוש יצ"ן

הצילו נא

בעוד מועד!

בס"ד. כ"ד אדר ב' תשד"ס

בט"ז אדר ב' תשד"ס נתקבל אצל אליעזר צבי זאב צירקינד שמועה מאינו יהודי להבדיל שבבית הבורסקי. Twein cities leather, Glovrksville N.Y. נתעבד עורות לקלף בשביל ר' אשר יאקאב מירושלים.

תיכף שאל הנ"ל אצל המו"צ דביהמ"ד ליובאוויטץ מוה"ר ז"ש דווארקין נ"י אם לברר הדברים. התשובה לברר ואם אמת! להכריז לרבים!

ביום ד' צלצל צ.ז.צ. הנ"ל להבורסקי הנ"ל ודבר עם ערל אחד בשם John Woldon שבשעה ההוא הי' הממלא מקום של הבעל הבית דבורסקי הנ"ל.

תמצית תשובתו על שאלות שונים !

א. אשר יאקב במשך הג' שנים האחרונים בא מזמן לזמן לשם, ושם עורות שליל במים וסיד, ואחר כך הבורסקי הנ"ל הסיר הדוכסוסטוס, והשער, ויבשם ושלח העורות לירושלים.

ב. אין שום סימנים בהעורות בשום זמן !

מיוסד על זה סדר א.צ.ז.צ. הנ"ל חברים לנסוע להבורסקי לבדוק ולשאול על הכל. וכל זה הי' ברשות בעל הבית דבורסקי הנ"ל Marvin Langdom, שצלצל א.צ.ז.צ. הנ"ל.

החברה שנסע היו :

הרב בן ציון וואסנער ממאנסי ניו יארק

הסופר שמואל בודענהיים מוואשינגטון הייטס

הסופר יצחק כ"ץ מוויליאמסבורג

הסופר זאלדאן

הסופר משה דוד טייטלבוים מוויליאמסבורג

הסופר יהודה משה קלאפמאן מקראון הייטס

הסופר יעקב מענדל צירקינד מקראון הייטס

הסופר יהודה מיכאל צירקינד מקראון הייטס

היודע, וגם עשה קלפים

ותורף מסקנת הביקור שלהם :

א. אשר יעקב עשה קלפים על ידי אינם יהודים במשך לכל הפחות שנה וחצי (לפי הבה"ב).

ב. אשר יעקב נותן כל העורות במים וסיד בכבודו ובעצמו.

ג. פעמים שאשר יעקב מסתכל בשעת העברת הדוכסוסטוס שנעשה על ידי אינו יהודי ובמאשין

ד. שאין שום סימנים על העורות עד שבא ר' בערל העכט לשם לסמן הקאנטיינער שבו נוסעים הקלפים (העורות) לארץ הקודש.

ה. אפשר לומר שהמאשין (הגלגל) שמגלגל לערב תמיד המים והסיד, יוציא עורות אחדים ואחר כך יחזירם להסיד.

ו. אחר סתירת דברים של הבעל הבית אם עושים זאת (שפעם א' אמר שעושים זאת בתמידות, ופעם ב' אמר שלא בכל פעם, ופעם ג' אמר שאין שייך לגמרי) אפשר לומר שבמשך הב' שבועות שהעורות הם בסיד, אומנים מוציאים כמה עורות לראות מצבם, וחוזרים הם את העורות לסיד.

ז. כל העורות שאין בשבע רצון לאשר יאקב לעיבוד הוא נותן במתנה להבעל הבית הנ"ל וכיון שהוא מעבד 10,000 עורות בבת אחת, והוא צריך לקנות מהסוחר העורות רביע מן החשבון עורות מנוקבים שאי אפשר לאשר יאקב להשתמש בהם והוא נותן אותם להבעל הבית, אם כן בכל פעם יש תחת יד הבעל הבית 2500 עורות. ואם הוא רוצה להוציא ממה שאשר יאקב נתן בסיד, ולהחליף בשלו אין מי שימחה.

אחר הביקור בעש"ק דבר א.צ.ז.צ. הנ"ל אם בערעל העכט הנ"ל, והוא הסכים לכל הנ"ל.

על פי הנ"ל צוה מוה"ר ז"ש דווארקין נ"י לפרסם הנ"ל

פה קראון הייטס נ.י.

אליעזר צבי זאב צירקינד

וועד העולמי לקיום מצות סת"ם

לסמן הקאנטינער שבו יושבים הקלנים (הזרות) לארץ הקודש.
אנשי לאמר שהמאסין (הגלגל) שגלגל לארץ מאד האם והסיד, יוציא עזוב
מאזים ואח"כ יוצרם לביסוד.

1. מאד סתירה בדרכים של הכנה ארץ עושים זאת (שנים א' אחר עושים זאת
באמצעות, ונדע ל' אחר שלא כלל בעד, ונדע ל' אחר שאן ש"ך ולמד) אנשי
לאמר שמהר הכל שדעות שהדעות הם כסיד, אומרים מוצאים כמה עזוב
לכאור מלגים, ומוצרים הם את הדעות לביסוד.

2. כל העזוב שאין דשדך רצון לאשר יאקד לעיבוד הוא יומן דמאנה לביסוד
הכל ובין שהוא מדבר 10,000 עזוב דמאנה, וכווא עדין לקרא מנסות
העזוב דליצ מן הסבון עזוב מן וקדים שאי אשר לאשר יאקד להשלים דבר
וכוא יומן אדם לביסוד הבית, א"כ דבר נדע יש אחר יד הדבר 2500 עזוב
ואם הוא רוצה להוציא ממה שאשר יאקד יומן דסיד, ולבדליל דהל אן מי מארה.
אשר הביקור דדער דבר א.ב.צ.צ. כלל ארץ דדער דערס הכל, וכווא
הסבין לכל הכל.

דל נ' הכל עדין מה' צ' דמאנה נ' לביסוד הכל
נ' קראן הי"ס נ'.

אח"כ שני צאג ציכרן.

סענאציע אין ארץ ישראל:

אראבישער יוגנטליכער אפגעשטעלט מיט אייגן-פאבריצירטע פארמעט

פארמעט נישט קאנפסקירט געווארן און ווערט זיכער ווייטער פארשפרייט

ו. כהן

בני ברק - א סענאציע האט ארומגענומען ארץ ישראל, ווען עס איז באריכטעט געווארן אז אן אראבישער יוגנטליכער איז אפגעשטעלט געווארן דורך זעלנער, מיט פארמעט וואס ער האט אליינס פאבריצירט עס צו פארקויפן פאר פרומע אידישע סוחרים, און עס איז פאראן א גרויסע מעגליכקייט אז דער אראבער טוט דאס שוין פאר א לאנגע צייט און די סוחרים זענען מכשיל אומוויסנדע אידן.

די מעשה איז פארגעקומען ביים גרעניץ פון מדינת ישראל מיט יהודה ושומרון, וואו ס'איז שטענדיג באוואכט פון זעלנער, און יעדער וואס וויל אריינקומען ווערט שטרענג דורכגעקוקט, צי ער פארמאגט נישט

קיין שעדליכע מאטריאל. יענעם טאג ווען דער אראבער איז געקומען צו פארן, איז ער אפגעשטעלט געווארן דורך א זעלנער, און ווען דער אראבער האט געעפנט דעם טראנק און אנטפלעקט אן אומגעווענליכן גרויסן זאק, האט עס ווי פארשטענדליך פארשאפט א שטארקן חשד אז דא האנדלט זיך פון עפעס געפערליכס.

דער זעלנער האט גלייך אפגעשטעלט דעם אראבער, און באפוילן זאפארט צו עפענען דעם פארדעכטיגטן זאק. ער איז געווארן שטארק איבעראשט צו זען ווי דער זאק איז פשוט פול מיט שיינע ווייסע יריעות, גרייט צו שרייבן דערדיף ספרי תורה, חפלין און מזוזות.

דער ערשטוינטער זעלנער האט אים גלייך געפרעגט וואס ער פלאנט דא צו

טאן מיט די פארמעט. ער איז שאקירט געווארן צו הערן אז דער אראבער פלאנט עס צו פארקויפן אין בני ברק, און האט אים אפילו איבערגעגעבן א טעלעפאן נומער פון דעם סוחר פאר וועמען ער האט געפלאנט צו פארקויפן זיין פארמעט !!!

דער זעלנער האט אויספרובירט דעם נומער, און אויף דער אנדערער זייט האט געענטפערט א סוחר פון תשמישי קדושה !!!

עס איז טאקע נישט דא קיין באווייזן אז יענער ספעציפישער סוחר האט טאקע באשטעלט ביי אים די פארמעט. אבער דאס איז יא זיכער אז דער אראבער האט באוויזן אנצוקניפן קשרים מיט אידישע סוחרים, און אז ער מאכט פארמעט וועט ער דאס אויף איין

(פארזעצונג ארויף זייט 120)

אראבישער יוגנטליכער אפגעשטעלט מיט אייגן-פאבריצירטע פארמעט

(פארזעצונג פון זייט 3)

וועג אדער אן אנדערער באווייזן אריינצושווערצן אין אידישע הענט.

דער זעלנער וועלכער האט אליינס נישט געקענט אפשטעלן דעם אראבער פון פארקויפן זיין פארמעט, וויבאלד דער אראבער וואלט אים געקלאגט אין געריכט - האט אבער פארציילט די מעשה פאר'ן רב פון זיין שטאט ראשון לציון, וועלכער האט דאס ווייטער פארציילט פאר היימישע רבנים מיט וועמען ער איז אין קאנטאקט, הרה"ג ר' משה שטיין שליט"א פון ביד"ץ שבט הלוי און הרב בנימין לובין שליט"א פון

מפקחי סת"ם עדה החרדית, כדי זיי זאלן מעורר זיין דעם ציבור נישט אריינצופאלן אין דעם אויסגעשפרייטן נעץ. דער רב דרוקט זיך אויס אז ער קען נישט טרעפן קיין רו ווען ער זעט אז ס'איז נאך אלץ דא אידן שומרי תורה ומצוות וועלכע קויפן פארמעט אן קיין השגחה שטעמפל פון א רב אדער פראמינענטע בית דין.

זעלבסטפארשטענדליך אז די געשיכטע ווייזט ווי שטארק מען דארף זיין פארזיכטיג ווען מען קויפט איין פארמעט, צו וויסן אז עס האט א השגחה פון אן ערליכער רב אדער באוואוסטן בית דין.

שערוריה בארץ ישראל:

נעצר ערבי שיצר קלף

הקלף לא הוחרם וללא ספק תפוצת הקלף נמשכת

בני ברק. — שערוריה חדשה בארץ ישראל. צעיר ערבי חשוד נעצר על ידי חיילים, כשברשותו קלף שיצר בעצמו כדי למוכרו לסוחרים יהודים. ישנו חשש שעסק זה הוא לא חדש וכבר נמשך זמן רב והסוחרים מכשילים יהודים תמימים.

הדבר אירע באחד המחסומים ביהודה ושומרון, שכל העוברים דרכו נבדקים בקפידה אם אין עליהם חומר נפץ או חומרים מסוכנים אחרים. ערבי זה עורר את חשדם של החיילים כשבבאגאזש של מכוניתו נמצאה שק גדול, והם הורו לערבי מיד לפתוח את השק. עם פתיחת השק נתגלה לפנייהם כמות גדולה של קלף יפה לבן, מוכן לכתיבת ספרי תורה תפילין ומזוזות.

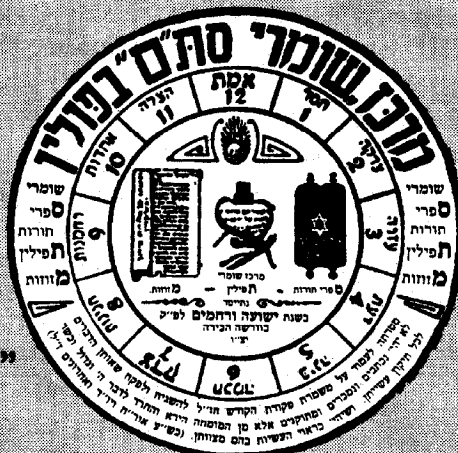
החיילים שאלו את הערבי מה בדעתו לעשות עם הקלף, ומאד הופתעו לשמוע ממנו שבכוונתו למוכרם בבני ברק, והערבי אף נתן לחיילים את מספר הטלפון של הסוחר שעמד לקנות ממנו את הסחורה.

אחד החיילים התקשר למספר הטלפון, ובצדו השני אכן ענה הסוחר של תשמישי קדושה.

אמנם אין הוכחה ברורה שסוחר זה הזמין את הקלף, אולם ברור שהערבי קשור לסוחרים יהודיים, ובלי ספק שסחורתו תגיע בדרך זו או אחרת לידיים יהודיות.

החייל לא התרים את הקלף והסחורה נשארה בידיו של הערבי, וגם לא
 יכל למנוע מהערבי למכור את הקלף, מחשש שיתבע או החייל בבית משפט.
 אולם החייל סיפר את מה שראה לרב העיר במקום מגוריו, ראשון לציון.
 שסיפר את המאורע לרבנים אחרים שעומד אתם בקשר, הרה"ג ר' משה שטיין
 שליט"א מבית דין צדק שבט הלוי והרב בנימין לובין שליט"א ממפקחי סת"ם
 עדה החרדית, כדי שהם יעוררו את הציבור להזהר מליפול ברשתם. הרב
 התבטא שאין לו מנוחה בידעו שישנם יהודים שומרי תורה ומצוות שקונים
 קלף ללא השגחת רב או בית דין מוסמך.
 כל זה מוכיח עד כמה צריך להזהר בקניית קלף, שיהיה עם הכשר של רב
 או בית דין מוסמך.

Central. Stow.
Religijne
"SZOMRAJ STAM"
ul. Elblaska 18

Warszawa
w. Polsce
Tel: 12.14.77
P.K.O. 66.284

בשם ה' ובעזרתו ית"ש. בחודש אדר שנת תרצ"ה, ווארשא.

לאחינו בני ישראל היקרים
בכל מקומות מושבותיהם הי"ו,
ובראשם הרבנים הגאונים די בכל אתר ואתר.
ה' עליהם יחי'.

לכד שאינם מקיימים מצות עשה שבגופם, עוד זאת **שעוברים כל יום על לאו דלא תשא וגו' החמור**, בזה שמברכים ברכות לבטלה על תפלין ומזוזות אלו הנקחים מן הבא בידם, ומעבירים מעצמם המצות שנחנו לאות בינינו ובין הקב"ה **שזה יסוד כל היחודות**, ואוי לאונים שכך שומעות, אשר בעוה"ר מחסרון ומטרדתם על המחיה ועל הכלכלה, גם מן החרדים יש שקונים סת"ם ממאן דהוא אם אך מוכרים בזול, ואין איש שם על לב אזהרת רז"ל, שאותם הדברים אינם נקחים אלא מן המומחה וגדול וכשר לכל תיקון עשייתו (אוי"ח סימן ל"ט). ושהסופר צריך להיות ירא וחרד לדבר ה' מאד יותר משוחט, (פמ"ג אשל אברהם סי' ל"ב ומשכחות סעיף י"ט כתב, בודאי עונש הסופר יותר מהשוחט מאכל טריפות דוח וכו') ושצריך למנות כותבי סת"ם וכו' בעלי תורה ויראי אלקים וחרדים על דברו וכו' ולמנות סופרים בכל עיר כמו שממנים שוחטים ובודקים, ושלא יאמינו לכל הסופרים (דברי הלבוש הובא כמ"ב או"ח סי' ל"ב סעיף ק"ג) ובעבור התרשלות בדבר הגדול הזה שאיננו מודקקים בכותבי סת"ם אין לנו מן החימה שאנו צועקים ואינם נענים (מדברי משנת חכמים סעיף רכ"ח). וכבר הובא בספרים שרבינו בעל הסמ"ג ז"ל כתת את רגליו בגלות להורות לישראל ולהזהירם בקיום מצות תפלין וכו', וידוע דברי היערות רבש שיש אנשים שבחיי השבעים שנה שלהם לא קיימו עדיין מצות תפלין מחמת שלא הניחם כתיקונם ויוכל להקרא קרקפתא דלא מנח תפלין ח"ו, (ראש השנה דף י"ז ע"א) פושעי ישראל בגופן וכו' קרקפתא דלא מנח תפלין.

אחים אהובים, הננו בזה לעורריכם בדבר הנהו תלתא מצוות מיסורי היהדות העומדים ברומו של עולם, שנמצאו במלואם יותר מכל עניני הדת הנפרצים בעוה"ר, והמה:

עניני כתיבת ומכירת ספרי תורות, תפלין, ומזוזות. אשר מאד רבו בהם המכשולים, וההפקרות השורר בזה מתגבר והולך יום יום. הן שכותבי סת"ם לא לכד שכתב ידם פסול לגמרי ואין בקיאים כלל בטוב עניני סת"ם, עוד יש הרבה שעשו להם מזה מסחר כמו בשאר ענינים, ומנהלים פאבריקין מסת"ם ומוסרים אותם לכתוב לגערים קטנים, ולמנוערים מכל מצות ה' מגולחי זקן ומחללי שבת ר"ל. וגם לרבות הפירצה הנוראה שעושים להם דפוסים להדפיס תפלין ומזוזות בליטאגראפיע, עוד זאת מצאנו ראינו בכמה תפלין הנמכרים בחניות שהבתים פנויים ואין בהם פרשיות כלל, ומצליח מעשה שטן רחמנא ליצלן, אשר התפלין ומזוזות הפסולים נמכרים הרבה יותר מתפלין ומזוזות הכשרים הנכתבים ע"י סופרים יראי ה', הן מחמת צוק העת, שהפסולים נמכרים בזול גדול ורבים מהקונים אינם יודעים להבחין בין כשרים לפסולים, וגם מחמת שחושבים כי בטח יש השגחה על זה

והרואה ויודע את זאת ממש תסמר שערות ראשו על המכשולים הנוראים הללו, אוי לנו שכך עלתה בימינו, ואוי להם ולנפשותיהם של מכשולי הרבים, אשר על ידי זה, הרבה אלפים מישראל המה קרקפתא דלא מנחי תפלין כל ימי חייהם, ולא זאת

לזאת מבלי יכולת להביט בשאון נפש על המכשולות הנוראות הנ"ל, מצאנו לנכון ולחוב קדוש לעשות חיל ולהמתיק סוד וליתן עצות בנפשינו איזה דרך ישכון אור לחזק ולתקן מלאכת ה' מצות סת"ם, והוא: בהתייסד מרכז שומרי סת"ם בפולין, שמטרתה תהיה לעמוד על המשמר לגדור גדר ולעמוד בפרץ, להשגיח על הסופרים והמגיהים והמוכרים ועל הבדיקות ותיקוני סת"ם בכל פרטיהם ודקדוקיהם כפי הנרשם פה, וכמובן ברשיון הממשלה יר"ה.

(א) „שומרי סת"ם" יהיה לה ועד מרכזי בווארשא שבו ישתתפו גאוני וצדיקי דורינו הי"ו ואנשי שם מכל המדינה, וסניפים בכל עיר ועיר אשר הרב אב"ד מכל עיר ועיר יהיה בראש הוועד מהסניף, והוועד המרכזי יעמוד עמהם בקשר מכתבים ויתעניין בכל הדברים כקטן כגדול הנוגע להשגחת סת"ם בקהלתם לעבוד שכם אחד לדאוג ולהשתדל בכל האמצעים לקיומה ולהרמת קרנה של חברתינו וליתן לה היכולת לעמוד על משמרתה משמרת הקודש.

(ב) „שומרי סת"ם" תערוך בכל שבוע ושבוע אסיפה מחברי הוועד המרכזי בווארשא, לדון בהדברים שיעמדו על הפרק, ולהשיב לכל שואל הן בעל פה והן בכתב, בכל עניני סת"ם, ולצאת בפומבי נגד אותן הרמאים ועושי מלאכה ה' ברמיה.

(ג) „שומרי סת"ם" תעמוד על המשמר להשגיח על כותבי סת"ם שיהיו מוכשרים לעבודת הקודש הזאת, ולא כל הרוצה ליטול השם „סופר" יטול, רק מי שרוצה להיות סופר סת"ם עליו ליקח קבלה מהרב אב"ד שיעיד שהוא בחן אותו בכל דיני סת"ם הנצרכים לו לדעת ומצאו כדי מדתו, גם שמכירו לירא וחרד לדבר ה' וראוי למלאכת הקודש הזאת, (כמו קבלה שנותנים לשו"ב). ועל הסופר לשלוח כתב הקבלה בצירוף עשרה שורות כתב ידו, (וזה גם כן באישור וקיום האב"ד דקהלתו שיעיד שבפניו כתבם). לועד המרכזי בורשה, והמרכז ישאל מצדו להרב נותן הקבלה על אמיתת הדברים, (כי יש רמאים שמזייפים כותבי תעודות כאלו), ועל סמך עדותו של הרב דקהלתו שישלח לועד המרכזי כי אמת נכון הדבר, יתאשר לסופר סת"ם ויקבל מועד המרכזי כתב תעודה בשם „סמיכה לסופרי סת"ם", כי הרשות נתונה לו לכתוב סת"ם גם למהדרין מן המהדרין, ויתפרסם על ידי ועד המרכזי בעתונים ובמודעות מיוחדות מהמרכז חנם אין כסף (ומובן כי מי שלא יהיה לו כתב קבלה מהרב דקהלתו עם התאשרות מועד המרכזי אין לשום איש ישראל לקנות ולהגיה אצלו סת"ם).

ועל הרבנים והמוצי"ם להיות זהירים בדבריהם וכתביהם מבלי ליתן לשום סופר ומגיה כתב תעודה עד שיבחנוהו וינסהו אם הוא בקי בכל דיני סת"ם וירא שמים מרבים, וגם לראות אם כתב ידו כשר על פי דיני תורה הקדושה, כי מקבלים עליהם בזה אחריות עבודתו לעולם.

(ד) „שומרי סת"ם" תשגיח, שאם סופר (אף המתאשר כנ"ל), ימסור סת"ם לכתוב לסופר אחר מידו בתור עוזר ומסייע לו, או יקנה סת"ם מסופר אחר כמנהגם עד עתה, שעליו לדרוש מן הנ"ל ג"כ כתב התאשרות מועד המרכזי הנ"ל, כי בלי כתב כזה אסור להיות אף מסייע, והסופר שיעבור על זה יאבד גם הוא חזקת כשרות שלו, ויתפרסם שהוא פסול להיות סופר סת"ם, כן הסופרים שמוכרים סת"ם שלא כתבו בעצמם, עליהם החיוב עפ"י דתוה"ק להודיע זאת להקונים, שלא לגנוב דעת הקונים מהם.

גם באזהרה ללאו יצאה שסופרי סת"ם לא יסמכו על עצמם כשיהיה להם שאלה בעניני סת"ם, רק מחויבים לשאול להרב אב"ד דקהלתם, ואם יהיה דבר גדול יפנו בשאלתם אל הוועד המרכזי וישיגו תשובה, הלכה למעשה על פי הוראת גאוני וגדולי דורינו שליט"א.

כן החוב על כל סופר לחזור על לימודו תמיד, שיהי' כל הלכות סת"ם שגורים בפיו ובזכרונו, ואין לסופר ללמוד מלאכתו לשום איש יהיה מי שיהיה עד שיהיה לו מכתב תעודה מהרב דקהלתו שיעיד עליו שבן תורה הנהו ויר"ש וראוי למלאכת הקודש.

(ה) „שומרי סת"ם" תעמוד על המשמר כי המגיה יהיה ראוי לזה ולא כל הרוצה ליטול שם „בעל מגיה" יטול, אף שאינו יודע

בין ימין לשמאל להיות בקי בדיני הגהות, דיני חדא שיטה, אתון רברבין חעירין, עשר נקידין, וחק תוכות וכו', שעד כה רבים היו מקבלים על עצמם להגיה סת"ם וחשבו שבמה שמונים האותיות יכולים להכשיר הס"ת, רק כל מי שרוצה להיות בעל מגיה הוטל עליו להיות לו כתב תעודה מהרב אב"ד דקהלתו שכתבו ומצאו בקי בדיני הגהות בכל פרטיה דקדוקיה, והוא ירא וחרד וראוי הוא לסמוך עליו בהכשרו לסת"ם שיתן, והוא ישלח תעודתו הלזו להוועד המרכזי ויקבל התאשרות בשם „סמיכה למגיה סת"ם", וכמובן מי שלא יהיה לו כתב התאשרות כזה אין לשום איש למסור לו להגיה סת"ם, וסת"ם שהגיה אינם בחזקת מוגהת ואין לברך עליהם בלא שאלת הרב אבד"ק.

(ו) „שומרי סת"ם" תעמוד על המשמר ליתן עינא פקחא לטכס עצות בענין חיקוק הספרי תורות הישנים העומדים בארון הקודש בקרן זית מחמת חסרון איוה חיקוק הן בפנים הספר והן בחיצוניותו במעילים וחגורות, או עצי חיים שנתקלקלו מחמת יושנם, ואין ביד בעליהם או הגבאים מבתי תפילות את הכסף מוצא הנצרך לתיקונם, „שומרי סת"ם" תשתדל אצל נדיבים וחשובי בנים ר"ל שיתנדבו לתקנם וליתן בזה כבוד לתוה"ק.

(ז) „שומרי סת"ם" תעמוד על המשמר לטכס עצות ולהתענין בדבר עיבוד העורות לקלפים ורצועות, כן בעבודת הבתים שיהיו מעובדים לשמה ועפ"י דתוה"ק, לא כמו שהיה עד עתה בלי שום השגחה, ולהשגיח שיהי' עליהם הכשרים מיוחדים מהרבנים דעירי עבודתם ושיהיו נאמנים עליהם כראוי עפ"י דתוה"ק.

(ח) „שומרי סת"ם" תעמוד על המשמר, לטכס עצות איך להסיר מכשול אשר (מסיבת טרדת הזמן וחסרון כיס), ענין בדיקת תפלין ומוזוות מזמן לזמן נתבטל מאד, וכפי הידוע הרבה פעמים נמצאים בעת בדיקתם פסולים הרבה, הן מעיקרם והן מחמת יושנם.

(ט) „שומרי סת"ם" תשגיח על זה שבועה"ר יש הרבה שאינם מדקדקים בהנחת תפלין וקביעת המזווה במקומות הראויים, שיהי' ממונים מיוחדים על זה.

(י) „שומרי סת"ם" תשתדל, למען להגיע אל המטרות המבוארות, לנהל תעמולה מגדל מצות הנ"ל וחיוב שמירתם, ולהוציא לאור מזמן לזמן מודעות שונות בלשון עברית ויהדות לעורר העם בעניני סת"ם, ולהודיע בשער בת רבים את התקנות שיתקנו בכל פעם בתיקונים הנ"ל, ואיך להתנהג במצות סת"ם בכל פרטיה דקדוקיה, וגם מצפים לימים יבואו אי"ה להוציא לאור ספר גדול הכמות והאיכות שבו יהי' נאסף כעמיר גורנה מספרים ראשונים ואחרונים, מספרי יראים וחסידות, המדברים מגדל מצות וקדושת סת"ם, ואיך לשמרם, ויהיה נדפס בלשון הקודש ולמטה בכל עמוד ביהדות בכדי שגם לפשוטי עם יתוודע מגדל החיוב שמירת מצות סת"ם, וגם ישתדלו להוציא לאור כפעם בפעם מאסף כזה בלשון הקודש וביהדות שיהיה בתור כלי מבטאה של חברת „שומרי סת"ם" בכלל ומועד המרכזי בפרט, בו ימצאו מאמרים דרושים, כן שאלות ותשובות שישלחו הסופרים בעניני סת"ם, וגם מהחדשות הנעשה והנשמע בכל סניף מהחברה, וגם ליסד שיעורים שילמדו ברכים הלכות סת"ם הנחוצים לכל איש לדעתם, גם לתקן שכל רב בעירו יתענין עם הנערים בני י"ג שנים המתחנכים במצות תפלין להורותם הדינים הנחוצים לקיום מצות תפלין כתקונה, ולהודיעם גודל קדושת התפלין, גם לשלוח נואמים ומטיפים שדרי"ם, בעירות לנהל תעמולה (פראפאגאנדא) הן לגדל ולרומם הדברים מסת"ם שהם יסודי היהדות, הן להרבות חברים וליסד סניפים במקומות שלא יסדו בעצמם, ולעמוד על המשמר להרים מכשול מאחורינו בני ישראל, וגם לרבות לערוך כנסיות ואסיפות עם מזמן לזמן תרחיב חוק פעולותיה הנ"ל ע"י הצעות שונות, וכפי החלטת רוב דעות מהועידה שתהיה בעזה"י כן יהיה.

ואליהם אחינו הנאמנים, הגנו קוראים בקול רעש אדיר וחזק קול חוצב להבות אש דת, עורו נא, התעוררו נא, התחזקו נא, ואל תתנו לחטוא את נפשותיכם, זכרו ואל תשכחו כי אותן המצוות נתנו לנו לאות בינינו ובין הקב"ה והם מעיקרי ויסודי דתנו וקיומנו ובאותן המצוות תלוים חיינו וחיי בנינו כדכתיב למען ירבו ימיכם וגו' ואם החרש תחרישון בעת הזאת מבלי ליתן עינא פקיהא עליהם בזהירות ושמירה יתירה על עשייתם כתיבתם הגהתם ובדיקתם כראוי עפ"י דתוה"ק, ינותק הקשר המאחד אותנו עם ה' אלקינו ח"ו.

ומעתה מי לה' אלינו! להאזין ולשמע בקולינו שהוא קול ענות גבורה הלחם מלחמת ה' להסיר המכשולים הגורמים ואבני נגף המונחים בקיום המצוות העקריות האלו העומדים ברומם של עולם היהדות, וכל אחד ואחד אשר יחוס על נפשו רוחו ונשמתו ורוצה בקיום מצוות הני"ל כתיקונם, עליו להיות זהיר ונוהר בחמשה דברים הללו.

א) שלא יפנה את עצמו בכתיבתם הגהתם ובדיקתם אלא לסופר ומגיה מומחה וירא שמים אשר יהיה בידו כתב קבלה כתוב וחתום מבר"צ דעירו אשר בו יעירו שנבחר מהם ונמצא בקי בדיוני סת"ם, וכתב ידו כשר, וראוי לסמוך עליו וכן לבעל מגיה סת"ם שלא ליתן לו להגיה ספר תורה עד שיהיה לו קבלה כני"ל, ובאם לא יהיה לו קבלה אין למסור לו ספר תורה להגיה, וס"ת שהגיה אינה בחזקת מוגהת ואסור לברך עליה, והקבלות מהסופרים והבעלי מגיהים שיהיה בהתאשרות "מרכז שומרי סת"ם בפולין" (כני"ל סי' ג).

ב) על סוחרי ספרים ותו"מ לזהר שלא לקנות סת"ם אף ממי שמכירו היטב, עד שיהיה עליהם חתימה מהרב דעירו או מהמרכז שומרי סת"ם מווארשא, שנכתבו בדיוק מסופר כשר כני"ל, ולא די בהכשר בפעם אחת רק כל פעם שיקנה ידרוש על הכשר מיוחד כני"ל.

ג) על המו"ס מארצנו ומחול"ל לידע ולהבין שרק המה המחויבים בהמכשולים הרבים מאלפי ישראל כי הם הנותנים מקום להרמאים והמזויזפים העושים מלאכת ה' ברמייה במה שקונים מהם כזול ומוכרים נשמתם בעד נזיד ערשם ומקבלים עליהם אחריות מאלפי ישראל, המתבטלים ממצוות אלו ומבכרים ברכות לבטלה ר"ל, והם הגורמים לזה, כי באם לא יקנו מאותן הפושעים רק כפי הני"ל, בעזה"י נגיע למטרתנו.

ד) וכל המוכרי ספרים מארצנו ומחוץ לארצנו הגנו מחירים באזהרה חמורה שלא יקל בעיניהם הדבר כי "המרכז שומרי סת"ם בפולין" לא ישקוט ולא ינוח מלעמוד על המשמר להשגיח ולפקח בכל האמצעים לעקור ולשרש את המכשולים הרבים שנצמחו ביותר ע"י המוכרי ספרים כני"ל, ואותן המוכרי ספרים שלא יטו אוזן קשבת לכל התקנות הני"ל ולא יקיימום כראוי, נפרסמם ונגלה קלונם ברבים שאסור לקנות מהם סת"ם, ומכלל לאו אתה שומע הן שמי שיתקשר עמנו ויתן לנו היכולת לנהל הענין כראוי יפורסם וישוכח ברבים לקנות ממנו על צד היותר טוב.

ה) שלא לקנות סת"ם מבתי מסחר ספרים או מוכרי ספרים וטלית ותפלין יהיה איוה שיהיה רק מאותן שיהיה להם כתב מיוחד ממרכז שומרי סת"ם, שעומד תחת השגחתו ויכולין לסמוך עליו, וההכשר יהיה מיוחד על שמו בשם "סמיכה למוכרי סת"ם", ומי שלא נודע לו איזהו ממוכרי ספרים שראוי לזה יוכל לשאול על זה ע"י מכתב או בעל פה מהמרכז שומרי סת"ם.

ולאשר שהכל טרידין בעזה"ר, מצוה גדולה שבכל עיר יהיו איזה אנשים שיעוררו בעניני סת"ם ויתאספו ליסד סניף "הברכה שומרי סת"ם" בקהלתם, והרב ומו"ץ יהיה בראשם, ואשרי חלקם כשיסייעו לזכות הרבים, וזכות הרבים יהיה תלוי בהם, וה' יהיה בעזרתם שיפעלו לטוב, כי ישראל קדושים.

אחינו בני ישראל! עת צרה היא ליעקב, ועלינו לשוב אל אלקינו ית"ש ולתורתו ולמצותיו, וכאשר השלשה מצוות הני"ל המה ממצוות העיקריים מיסודי היהדות ונפרצו כל כך, עלינו להשתדל להקימם ולהחזיר העטרה ליושנה, בטוחים אנחנו כי בהתרוממות הקדושה משלש קדושות אלו תתרומם קרן ישראל שנאמר בהם שלש קדושות, ויקום בנו וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך וכו' שזה תפלין שבראש (ברכות דף ו'), וקשר של תפלין צריך שיהיה למעלה כדי שיהיו ישראל למעלה ולא למטה (מנחות דף ל"ה ע"ב), וכל התורה הוקשה לתפלין שנאמר למען תהיה תורת ה' בפיך, וכל אחד ואחד יתברך הוא ובני ביתו באריכות ימים הנאמר במצות הני"ל, וישפיע לו השי"ת ברכה והצלחה עד בלי די ונוכה כולנו לתשועה כללית במהרה בימינו אמן כן יהי רצון.

נאום צבי יחזקאל מיכלאון בועד הרבנים רפה.
ונאום צבי חירש פרידלינג אבר"ק באסקאוויץ והגליל.

אגדת הרבנים בפולין
אברהם מרדכי אלטר מגור
אורי יהושע אשר אלהן מקאליבעל
אברהם אבאלי ראפפורט אבר"ק קעליץ והגליל
אברהם יעקב הלוי הורוויץ אבר"ק פראבינזע והגליל
אהרן לעווין אבר"ק רישא והגליל
אברהם משה בהר"ק זצ"ל מפאלעניץ
אברהם פנחס בהר"ק סלאמאן זצ"ל
אלימלך שפירא בהר"ק הרצ"ה זצוקלה"ה מקאנוניץ
אלעזר שלמה בהר"ק מהר"א זצוק"ל מקאומיר
אלעזר ט"ל מישע אבדפה"ק טורקי והגליל
אלי ליפשיץ חופ"ק גרינצא
אלטר עזריאל מאיר איגור מלובלין
אהרן פערלאו ברה"י ז"ל מסטאלין
אברהם נתן עלבערג אבר"ק בלאשקי והגליל
ארי לייבוש הכהן אבר"ק לובאמלי
אהרן נפתלי זאולאדאווער מו"צ בווארשא
אלי באמבאן אבר"ק האלעשיץ והגליל
בי דינא רבא דק"ק קראק
משה שמואל בלייכער ראב"ד
ברוך יצחק ישכר הלוי אבר"ק פולטוסק
דוד בהר"ק זצוקלה"ה מסאנסטוב
דוד בער אבר"ק אחרקוב
זלמן סאראצקין אב"ד ולוצק
חיים עזר גראדיניטקי מוילנא
חיים אשר מראדשיטץ
חיים ירחמיאל טאהב מוואלין
חנוך גד בהר"ק זצ"ל מפילץ אבר"ק ווילנא
חיים מרדכי ברינגאט אבר"ק טשעכנוב והגליל

חיים יהושע גוטשעכטער מועד הרבנים דווארשא
חיים פחנער מועד הרבנים דווארשא
חנוך צבי הכהן אבר"ק בענדין והגליל
טובי הורוויץ אבר"ק סאניק
טובי גוטטאג אבר"ק סוכטשין
יצחק זעליג מקאצק אבר"ק סאקלוב
יהושע עזיאל באמיר זצ"ל ממארקשוב
ירמי קאליש בהר"ק זצ"ל מאמסנוב
יהושע אשר מאטוואצק (פאריסאן)
יצחק מנחם מענדל בהר"ק זצ"ל (אלכסנדר)
יחזקאל הלוי באמיר זצ"ל מאוסטראוויץ
ישראל שפירא (גראדניסק)
יצחק ציף אב"ד חר"ה לבוב והגליל
יוסף בהר"ק זצ"ל מאמסנוב
ישראל יצחק בהר"ק זצ"ל מסקערעוויץ
יצחק יהודא יחיאל אייזיק לעווארטוב חופ"ק קראק
יוסף יצחק שניאורסאהן (ליובאוויטש)
יהודא ליב פיין אב"ד מסלאנים והגליל
יצחק מאיר קאנאל מועד הרבנים דווארשא
יעקב מאיר בהר"ב בירמאן (ווארשא)
יעקב זילברשטיין בועד הרבנים דווארשא
ישראל הלוי שטיינבערג אבר"ק יארסלב והגליל
ישראל יחיאל פרידלינג אבר"ק זאקשעוויץ והגליל
יחיאל מאיר סאנאלאוויץ אבר"ק מלאווא והגליל
יצחק סרעבניק אבר"ק זאקראטשין
יעקב מנחם מענדל מארגנשטערין אבר"ק וועגנרוב
ישראל יוסף לוי אבר"ק קאלימנע והגליל
יהושע ברי"ש פלאטא אבר"ק וואליע בווארשא
יחיאל הלוי קעסענבערג אבר"ק רארים והגליל

יהושע העשיל אבר"ק שעפס והגליל
ירחמיאל נח אבר"ק ראווא מאו
ישראל לעווארטוב חופ"ק בעליץ-ביאלא
משה במריה שלום יוסף זצ"ל (באיקן קראקא)
מאיר שלום שצערדאוויצקי חופ"ק ביאליסטאק
מנחם מענדל בהר"ק זצ"ל (סטריקאו)
משה מרדכי בהר"ק זצ"ל (טריסק)
מנחם דוד בהר"ק זצ"ל מקאומיר
מנחם זעמא מפראנא
משה יהודא בהר"ק זצ"ל מקאומיר
מרדכי באמיר זצ"ל מבעלזא חופ"ק בילגורייא
משה חיים לויא אבר"ק פרעשוב
מרדכי חיים סאקאלאווער אבר"ק חארזיל
משה מיכל הכהן מו"צ בווארשא
עקיבא הכהן ראפפורט רב בדאנציג
קלונימוס קלמיש בהר"ק מוהר"א זצ"ל מפאסעניץ
ראובן זעמאן אבר"ק אטוואצק והגליל
ראובן יהודא נייפעלד אבר"ק נאורודוואר והגליל
ראובן געלערינטער אבר"ק ראדימישלא א"ס
שלמה דוד כהנא בועד הרבנים דווארשא
שאו"ל ידידי אלעזר בהר"ק מוהר"י זצ"ל ממאדניץ
שמואל שלמה ליינער בהר"ק זצ"ל מראדניץ
שלמה הערץ אבר"ק בארשטשין והגליל
שמואל הלוי ברייט אבר"ק טומשטוב מאו
שרגא פייבל הלוי ווילניג אבר"ק בוטשאטש והגליל
שם קליינבערג בהר"ק זצ"ל מוואלעשיץ
שמחה געלערינטער אבר"ק קלימנטוב והגליל
שלמה מערקער אב"ד דאכאטא בווארשא

"קריאת קודש"

לבעלי המפעלים לעיבוד קלף

נדהמנו לדעת שהלק גדול של ספרי תורה, התפלין והמזוזות נכתבים על קלפים המתעבדים בבתי בורסקי של מחללי שבת ר"ל וע"י פועלים נכרים ואף הקלפים המתעבדים במפעלים של שומרי תומ"צ, רובם ככולם

אין עליהם שום פיקוח בי"ד או השגחת רבנים מוסמכים

בו בזמן שבזמנינו אופן עיבוד הקלפים המפעלים מורכב מכמה וכמה שאלות וביניהם כאלו המעבדים את כשרותן, ולרוב הפוסקים אף מדאורייתא.

וכבר נשאו ונתנו הרבנים ומורי הצדק דבארא פארק בכבוד ראש, ובכמה אסיפות, חומר ענין הקלפים שהם יסוד הלוח קדושת סתרם, וחיבים המה להתעבד תחת פיקוח והשגחה מעולה עכ"פ לא פחות משאר עניני כשרות הנעשים במפעלים.

והיות שעירנו בארא פארק היא הקיבוץ החרדי הכי גדול בעולם של קוני תשמישי קדושה המוכאים מארץ ישראל, ע"כ הננו החו"מ פונים בדרישה לכל מעבדי הקלפים ללא יוצא מן הכלל שיעמידו מפעליהם תחת פיקוח והשגחה כראוי. כי רק באופן זה שייך להיות סמוכים ובטוחים בכשרותם והידורם, ורק על אלו המפעלים שיש השגחה מסודרת ניכל להמליץ לבני קהלותינו המהדרים ומשלמים מיטב כספם.

וע"ז באנו על החתום רבני ומורי צדק דבארא פארק היום ה' ויגש, מ' טבת תשס"א לפ"ק

בית, רמבת תשס"א לפ"ק
...נתתי שמחה בלבי כי רבנים חשובים מורי צדק בישראל התאספו למען תיקון סתרם בעיבוד קלפים לחייב השגחה, כי אין ספק שבלי השגחה פגועים בידעיים ובלא יודעים בעיקרי הלכות... (שה"ל היידי פסקען).
הריני דושרת, ושלום הרבנים החשובים שלימ"א

שמואל הלוי ואזנר
נאב"ד זכרון מאיר ב"ב

מנשה הקטן
אבדק אונגוואר

טובי' גאלדשטיין
אב"ד ורמ עמק הלכה

יחזקאל ראטה
אבדק קהל יראי ה'

אליעזר אייכלער
דומ"ץ באיאן

חיים יהודה כ"ץ
אבדק סערדהעלי

שמחה בונם עהרנפעלד
אבדק מאטערסדארף

בן ציון הכהן שמואלסער
אבדק תורת חמד נייטרא ב"פ

ישראל מנחם גרינוואלד
אבדק פאפא ב"פ

דוד דוב מייזליש
אבדק סאטמאר ב"פ

גבריאל צינגער
אב"ד ומד"ס נטעי גבריאל

אלמר אליעזר הורוויץ
אבדק אגודת ישראל

שלמה צבי שטערן
אבדק דעברעצין

יחיאל מיכל שטיינמניץ
חבר ביד"ץ סקווירא

בנימין זאב לאנדוי
דומ"ץ קהל חסידו טאש

שרגא האגער
אדמו"ר מקאמוב

משה מנחם ווייס
דומ"ץ פאפא

שלמה הכהן גראס
דומ"ץ בעלזא

צבי היילפערן
דומ"ץ קרי וויען

אלמר אליעזר הורוויץ
דומ"ץ סאטמאר בעיסוואטער

יוסף מייטלבוים
יור בית הוראה זיואל משה

משה פריעדמאן
דומ"ץ סאטמאר 10' שע עוז.

יצחק צבי סופר
מר"ן בית הוראה זיואל משה

יצחק שטיין
דומ"ץ סאטמאר
ואב"ד בית תלמוד לתורה

אברהם צבי הלוי וואזנער
דומ"ץ קערעסער בערנעס
דבר וקר הרבנים רשמיסרת סת"ס

מרדכי ליב ווייס
אבדק אוהעל

משה קעמלער
ראד"כ וויזניץ

❖ קונטרס מדעי שומרי סת"ם העולמי ❖

שערוריית
הקלף בפולין
בשנת
תרצ"ה
לפ"ק

*

ועד
משמרת
הקלף
העולמי

קובץ
ספרי

הלכות
סת"ם

חלק ג

שערוריית הקלף

ליקוט עצום
ונפלא על
שערוריית
הקלף
בזמנינו

*

③

ועד
משמרת
הקלף
העולמי

קובץ
ספרי

הלכות
סת"ם

חלק ב

שערוריית הקלף

ליקוט עצום
ונפלא על
שערוריית
הקלף
בזמנינו

*

②

ועד
משמרת
הקלף
העולמי

קובץ
ספרי

הלכות
סת"ם

חלק א

שערוריית הקלף

ליקוט עצום
ונפלא על
שערוריית
הקלף
בזמנינו

*

①

ועד
משמרת
הקלף
העולמי